

[Gade]

ønske langt ind i Det Radikale Venstrés vælgerkorps, langt ind i Socialdemokratiets vælgerkorps – ja, det er flertallet af Socialdemokraternes vælgere, som ønsker at sige nej, fordi de synes, at nu går det her for vidt. Og dér er det vores erfaring, at hvis vi står på den side og har det rygstød, som det er at have befolkningen med sig, så kan vi også kæmpe os ind på banen igen.

Derfor vil jeg gerne sige: Erfaringen gives videre til Det Radikale Venstre og Socialdemokratiet, når vi mødes efter nej.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg forstår heller ikke helt Det Radikale Venstre i denne diskussion. Det er fair, at Det Radikale Venstre argumenterer for et ja. Det mener partiet, det er o.k. Det er også fair nok, at Socialdemokratiet og de andre ja-partier argumenterer for det ja, de gerne vil have. Men jeg synes, det er rystende uansvarligt, når man kører på, at hvis det bliver et nej, så kan vi ikke noget som helst. Det er rystende uansvarligt og, tror jeg, helt ude af trit med, hvad Det Radikale Venstre ellers står for.

For som hr. Gade sagde, er der i befolkningen en stor modstand imod det her. Partierne herinde er massivt for. Meningsdannerne ude omkring er for. De, der har de mange penge, er for. Men i befolkningen er der en meget stor modstand. Og vi ved jo alle sammen, at der er en meget stor chance for, at det bliver et nej, fordi der er denne skepsis i befolkningen. Er det så ikke lidt uansvarligt, at man her siger, at vi ikke kan noget som helst, at det ikke er muligt for os at komme igennem med noget som helst i forhold til de andre lande? Ville det ikke være ansvarligt, at man i stedet for sagde: Jamen så er det da vigtigt, at vi forsøger at komme igennem med så meget som muligt?

Det er det, vi siger. Vi siger, at hvis det bliver et nej, så er det indlysende, at en dansk regering skal forhandle ud fra to forudsætninger: dels at man skal respektere nej, og dels at man skal varetage danske interesser. Jeg synes ikke, det er en god varetagelse af danske interesser efter et nej, at man her på forhånd siger, at alt er umuligt. Politik er jo det muligste kunst, og det betyder, at der også efter et nej skal føres en politik og en forhandlingspolitik i forhold til de andre lande. Og man forværrer

mulighederne, man svækker de danske forhandlingspositioner ved på forhånd at sige, at intet kan lade sig gøre.

(Kort bemærkning).

Niels Helveg Petersen (RV):

Jeg havde såmænd tænkt mig at blive nede; det, der bringer mig herop, er, at hr. Holger K. Nielsen tillod sig at sige, at det var uansvarligt, hvad jeg her havde fremlagt. Det er det ordvalg, der kalder mig frem.

Jeg mener, det virkelig uansvarlige her er at forsøge at bilde den danske befolkning ind, at vi har en forhandlingsposition, som vi ikke har, hvis vi siger nej. Jeg anser den forhandlingsposition, som vi i så fald vil have, for at være overordentlig vanskelig, og der vil være utrolig usikkerhed om, hvad der vil være situationen, hvis det skulle blive et nej. Og det mener jeg også man har forpligtelse til at sige til befolkningen, før der stemmes. Det er en del af det grundlag, der stemmes på.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg synes, det er meget modigt af hr. Gade, at han tager en stor del af befolkningen til indtægt for sit eget nej og for SF's synspunkter.

Hr. Gade sagde for et øjeblik siden, at en stor del af den danske befolkning siger: Nej, nu er det for galt, nu går det for vidt! Men det, hr. Gade har stået og sagt her i lang, lange tider, er: Jamen det her går jo ikke vidt nok! På hele miljøområdet går det ikke vidt nok. Vi vil have meget strammere regler, vi vil have meget skarpere krav.

Hvordan vil hr. Gade forklare befolkningen, at han vil forhandle videre om stærkere krav, når han samtidig vil have fjernet nogle andre ting? Han ved jo ikke, hvad det er, befolkningen siger nej til. Den siger jo ikke nej til det samme, som hr. Gade gør.

(Kort bemærkning).

Bjørn Westh (S):

Jeg vil også prøve at tage fat i det dobbeltbundede i SF's argumentation. SF siger: Siger vi nej, så er der en hel masse, der kan lade sig gøre for Danmark, men de andre europæiske lande kan ikke foretage sig noget som helst; så er de låst fast på Romtraktaten. Sådan har jeg